

დროშა

გამოდის ყოველ-დღე ორზაბათს გარდა

შასი განცხადებისა

დღი ახალით ახალი 1 კაპ., ნეველებრის სსო
მთავრულით ახალი ნახევარი კაპ., ნეველებრის სსო
ახალი მეოთხედი კაპ.
თუ ხაჭირება უფროსად, ნეველებრის სსო
და შემოკლებს დასაბუჯდელ გზაზე სხვადასხვა
შეკრულს წერილს ნეველებრის სსო და უბრუნებს
ბეტონს.
განცხადებისა შიდად ქართულს, რუსულს და სხვ
ენებზედ.
ქუთაისში განცხადება შიდად „დროშა“ სსო
ბეტონს.
ცალკე ნომერი „დროშა“ სსო ღირს 5კაპ.

რედაქცია

გადაცემის პრინციპები. ა.გ. მუხრანსკის სახლებს
პ. კლუბის ქვემოთ.
ხელის-მოწერა
შიდად თვედროს „დროშა“ სსო რედაქციაში
პა, ქუთაისში „დროშა“ სსო ბეტონს. პ. ჭვინიას
თან სხვადასხვა მისთვის მისთვის. ВЪ ТИФЛИСЬ,
ВЪ РЕДАКЦІЮ „ДРОША“ „Иверія“.
„დროშა“ - ივერიისა შასი
წელიწადში 6 თვეს 30კაპ.
„დროშა“ და „ივერია“ ერთად 14 მან. . . 8 მ. . 5 მ.
ცალკე „დროშა“ 9 მან. . . 5 მ. . 3 მ.
ცალკე „ივერია“ 7 მან. . . 4 მ. . 2 მ.

ნაფიცი ვეილი ვალერიან მიხეილის-ძე გარბოვსკი - ზარანეკი

სცხოვრებს ვალაზინის პრინციპზე, დობრუნსკის სახლში, კიბე
ვალაზინის პრინციპზე.
მთხოვნელებს მუდამ დღე მიიღებს: დღით 8 საათიდან
10-მდე და საღამოს 6-დან 8-მდე. გამიჯნისა და ადმი-
ნისტრაციის საქმეებისათვის მიიღებს საღამომობით. (5-5)

ტელეგრაფი

„სახლ-მოსახლის ტელეგრაფის ხაზებზე“
კაბელები, 9 ოქტომბერს. „მშა-
თებლობის მოაზრება“ დაბეჭდილია:
თ. იმერეთისკი დანიშნულად სამხედ-
რო სასამართლოების უფროსად.
„სახლ დროშაში“ იწერებინან, რომ
მთავრობას მალე ექნება სჯა სერ-
სონის და ევანჯელიის გუბერ-
ნიების მიწის მოძუშავე ურბების თა-
ბაზედ. ეკონომიურა საზოგადოება
შუამდგომლობს, რომ მოსკოვის სა-
მეურნეო გამოფენაზე რუსეთის მეურ-
ნეებიც მიიწვიან.
„ბირჟის უწყებებში“ გვაცნობებს,
რომ რუსის სანჯებლიანი ქადაგების
ფასი თან-და-თან ეცემა და ამის გა-
მა ამბობენ გავატრება გავატრება-
ბა.

ახალი ამბები.

ჩვენ გვითხრეს, რომ წელს მუთა-
ისის სასულიერო სასწავლებლიდან
აქაურს სასულიერო სემინარიაში 14
ყმაწვილი მიუღიათ, მაგრამ არც ერთი
საეკლესიო ხარჯით არ არისო და
ამის გამო დიდ გაჭირებაში იმყო-
ვებიანო. შრიგო არ იქნება, რომ
მუთაისის საეკლესიო ხაზინიდან მანც
ცოტოდენი შემწეობა მიეცეს ამ
ღარიბ შაგირდებს.
* * *
მოსკოვის გავეთს Востокъ-ში
(აღმოსავლეთი) (№ 134) დაბეჭდი-
ლია მოწინავე სტატია „საქართვე-
ლოს ეკლესიის სამწუნარო მდგომარე-
ობა ახლანდელის ევანჯელიის
ხელში.“ თუ გარემოებამ ნება მოგვცა,
ამ კვირაში გადავთარგმნით და ვეც-
დებით ჩვენს მკითხველებს გავაცნოთ.
* * *

ხელოვნების კრებაზე მალაქის
რჩევას, სხვათა შორის, შემდეგ საგ-
ნების შესახებ ექნება მოლაპარაკე-
ბა:
მოსხნება მალაქის ბამგეობისა
მერისა და მუხრანსკის ხიდების გავ-
თებაზედ;
წინადადება ხმოსანის ზუბალოვი-
სა მალაქის ბამგეობის მოქმედებათა
რევიზიის თაობაზედ;
იმისივე წინადადება, იმაზედ, რომ
ქალაქმა გადაღვას 10,000 მან. თუ.
კლასიკურ გიმნაზიის ღარიბ შაგირდ-
თა შესაწავნელად;
მოსხნება ბამგეობისა ნატალია
შოივეის ანდერძებზედ;
მოსხნება იმისივე ქალაქის ბან-
კის თაობაზედ და სხვ.
* * *
შოთილამ ერთ დაუჯერებელს ამ-
ბავს გვწვინენ: ერთს ქალს ტყუბი
შვილები დაებადა, რომელთაგან
ერთს ვაჟს სამი თავი ჰქონდა და ექვსი
ხელი (?); ექვსი დღე იცოცხლა ამ
ვაჟმა და მერე მოკვდაო. მეორე
ბავში—ქალი ახლაც ცოცხალიაო.
მთელი შოთი ახლა ამაზე ლაპარაკ-
ობსო.
* * *
მუთათურს გავეთს შტამში
ეპკითხულბთ, რომ „ამ დღეებში
შუა ქალაქიდან მთაზედ მიმავალს
გუბერნიის ხაზინადარს თავ. დ.

ლორთქიფანიძე საღამოს ცხრა საათ-
ზე ავაზაკები დახედენ და თუმცა
არაფერი წაურომეფიათ მისთვის, მაგ-
რამ საჯდომი ცხენი დაუჩვენეს და
გაიქცენ.“
ამ ამბისავე თაობაზე ჩვენ გვატყო-
ბინებენ, რომ ეს ავაზაკური თავზედ
დაცემა მომხდარა 2 ამ თვისას და
ორი ავაზაკ ვითომც დაეჭიროსთ,
რომელნიც დამჭერთ წინაშე კიდევ
გამომტყდარანო...
* * *
ბუშინ ჩვენს რედაქციაში იყო პა-
რიტიდამ ახლად ჩამოსულა თვალთ-
მაქცი (ფოკუსნიკი) მარიუს ძაზნოვი,
რომელიც მომავალ კვირიდან იწყებს
თავის წარმოდგენებს არწრუნის თეა-
ტრში და ერთს კვირას დარჩება ჩვენს
ქალაქში.
ბეჩიჩენა მოწმობა სხვა-და-სხვა
ხელმწიფეებისა, რომლებთანაც კი ქო-
ნია წარმოდგენა, მაგ. საფრანგეთის
იმპერატორის ნაპოლეონისა, რუსეთის
იმპერატორისა, იტალიის და მასანიის
კაროლებისა, სპარსეთის შაჰისა, ოსმა-
ლოს ხონტქრისა და სხვ. და სხვ. ამ
ხელმწიფეებისაგან, იმას მოწმობის
გარდა, სხვა-და-სხვა ორდენებიც აქვს
აღებული, რომლებითაც მთელი გული
შეუმუქა.
რედაქციაში სამაგალითოდ, გვიჩვენა
ბ. ძაზნოვი რამდენიმე თვალთ-
მაქცური ფოკუსი სათამაშო ქალა-

„დროშის“ ფელტონი, 11 ოქტომ.

ელ გუჯა *) (მთხრობა)

მზალვე შევიდა სვიმონის სახლში
სრულიად დარწმუნებული, რომ მო-
სვენებას მოიპოვებდა და დრო დარჩე-
ბოდა ეფიქრა სანატრიელს მღვთუჯა-
ზედ და თავის მდგომარეობაზედ, მაგ-
რამ იმედმა უღალატა.
მართალია თვითონ სვიმონ ექცე-
ოდა ტკბილად, იმისი ცოლი ეალერ-
სებოდა მზრუნველის კეთილის გუ-
ლით, მაგრამ სახლობაში, რომელიც
გავსებული იყო სხვა-და-სხვა დამო-
ნებული, ხასიათ-გაფუჭებული მოსამ-
სახურებით, ათას გულ-მოსაკლავს და
დამაფრეებს უსიამოვნობასა ხედავდა.
იმას აშკარად დასცინოდნენ, მასხა-
რათ იგდებდნენ იმის წარსულს უბე-
დურებას ძველ ნაწილნიკთან და ეს
ყველა იზადებოდა შურისაგან.
შველასა ჰყვანდა თავის ამორჩეუ-
ლი, ყველა უარშიყდებოდა ვისმე და
ისინი კი აშკარად უპირატესობას აძ-

ლევდენ მზალვეს და ეს ცოტა მიზე-
ზი არ იყო, რომ აეთვალწუნებინათ
საბრალო ქალი.
თუნდა ეს ასეც არა ყოფილიყო,
რამდენიმე დღე უბედურებამ მზალვეს
ისე გაუტეხა გული, რომ თითონაც
ეკვიანი დაუნდობელი შეიქნა და
ყველგან თავის-თავზედ სიცილსა ხე-
დავდა.
მართლაც, რა იქნება ისეთი სატან-
ჯველი, როდესაც კაცს იქამდინ გა-
უტყდება გული, პირ-და-პირ ვეღარ
შეხედოს მეორეს იმ შიშით, რომ
სხვის სახეზედ დაცინება არ დაინა-
ხოს?
ამას გარდა იმის სატანჯველს ემა-
ტებოდა კიდევ მღვთუჯაზედ ფიქრი,
რომელზედაც ხმა მისწოდებოდა და
იცოდა, რომ ის არ მომკვდარა და,
დაჭრილი, ვიდაცა გულ-კეთილი მთი-
ულის სახლში წევს.
— არ მომკვდარა, მართალია, მაგ-
რამ იქნება იმ დროს, როდესაც ის
იმაზედ ჰფიქრობდა, მღვთუჯა სულ-
მობრძავი იყო, სულსა ლევდა... იქ-
ნება ის უკანასკნელ სიტყვებში სიყვა-
რულით ახსენებდა მზალვეს სახელს!
ჰფიქრობდა ის და ეს ფიქრები ნეტ-

რების და მწუხარების ერთხეტელს
დაუტარებდა ტანში... მემრე წარმო-
უდგებოდა: „თუ მღვთუჯამ იცის იმისი
უბედურება, თუ ის სიზიზღით და
წყველით ახსენებს იმის სახელს და ეს
ფიქრები ლახვარსავეთ დაუვლიდა გულ-
ში.
მერავის ანდობდა თავის გულის
დარდს, ვერავის უბედავდა და ყველა
მწუხარება უგროვდებოდა; ეს ამძი-
მებდა და ერთ-ორად მეტად სტან-
ჯავდა.
ამბობენ და სწორეც არის, რომ
კაცის მწუხარებას ისე ვერა შეამსუ-
ბუქებს-რო, როგორც მოლაპარაკე-
ბა, მინდობა მეორე პირთან ამ თა-
ვის მწუხარებისაო. მზალვეს კი ესეთი
პირი არაინა ჰყვანდა და ყველა ფიქ-
რი, ყველა მოაზრება უნდა შთაბეჭ-
დილიყო იმის გონებაში, გრძობიანი
გულის ცეცხლით თითქოს გამოცხეა-
რიყოს ის და სამუდამოდ მოჩოთირე
მტანჯველ გრძობათ დარჩენოდა
გულში.
მრთს მთვარიანს საღამოს, მზალვე
გაპოსულიყო და იქვე სახლთან მდგომს
წიფლის ხესთან თავის ფიქრებს ეძ-
ლიდა. მშვენიერი ბუნება კაცის

გრძობას უაღერსებდა რალაცა გულ-
დამამშვიდებელის ძალით. ზაფხულის
სითბო შეიცვლებოდა მსუბუქის ნია-
ვით, რომელიც ნაზად გაუბრუნდა
ფურცლებს და სასიამოვნო შრიალს
ასტეხდა. აქა-იქა მოფენილი ყვავი-
ლები დამატკობდნენ სურნელებს
გამოცემდნენ, აძლიერდნენ ქარსა და
ისიც ჰფინდა ყოველს ალაგას. ახლო-
მახლო წყარო ჩამოჩხრილობდა და
თითქო ნანას ეუბნებოდა დამინებულს
ბუნებას.
მზალვე იღვდა და შესულიყო რალა-
ცა უგრძობელ შემზიბლველს მდგო-
მარეობაში.
იქვე ახლო მყოფი ბუჩქები თი-
თქოს ქარისაგან შეინძრა და ისევე
გაჩერდა მზალვეს წინ. ძალი ისე შე-
კროა, ისე შეაშინა ამ მოულოდნე-
ლებამ, რომ ხმა ვეღარ ამოიღო და
გაშეშებული სავეთ დარჩა თავის ალა-
გას.
— შენ და და მე ძმა! შესძახა კაც-
მა მისგლის უმაღლს.
— რა გინდა ჩემგან, ვინა ხარ?
თავი დამანებე! შეშინებულის მითრო-
ლარეს ხმით ეუბნებოდა ქალი. მამ-
შორდი თორემ დავიყვრებ!

*) ის. „დროშა“ № 211.

დითა და ვერცხლის ფულით და მართლა განსაცდებელი ხელების სიმარტე და ოსტატობა გამოიჩინა. რამდენიმე თვალთ-მაქცი ფოკუსნიკი გეინახავს, მაგრამ ამისთანა დახელოვნებული თავის ხელობაში კი არც ერთი.

* *

ჩვენ მივიღეთ ამ დღეებში ბატ. პ. ჟონ-დერ-ნონესაგან ფრანკულ და ინგლისურ ენის რუსულად ნათარგმნი საყმაწვილო მოთხრობები (собрание дѣтскихъ разсказовъ). ზოგიერთი ამ მოთხრობათაგანი მართლაც ისეთი კარგებია, რომ ყმაწვილს სიამოვნებასთან სარგებლობასაც მოუტანს. მთარგმანი საზოგადოდ კარგია. მითარგმნი მთელი მთელი მალაზიებში ორ აბაზად იყიდება.

* *

მთილამ გვეწერს: „მანგლის აგვისტოს უკანასკნელს რიცხვებში აქ მოუვიდათ მამასახლისებს მოწერილობა ბ-ნის ღუშეთის მაზრის უფროსისაგან, ყველა საზოგადოებრივ საქმეებში მონაწილეობის დასახებ.“

მთილამ მცხოვრებთ ძრიელ ძნელ საქმედ ჩვენად ესეთი განკარგულება ბ-ნის მაზრის უფროსისა, და ამბობდნენ: — რა, რას უნდა უყარა ულოდ? აქ რაი უნდა იქნება? მაგრამ საქმის აღსრულებაში მოყვანის-მეტი რა ღონე იყო. შეარეს წილი მამასახლისებმა და დანიშნეს, უფროსის მოწერილობის თანახმად, საზოგადო გზებზე ათი კაცი უნდა იყოს.

„ამის შემდეგ გადმოვიდა ბ-ნი უფროსის უფროსი მამასახლისებისათვის დარბეზის მისაცემად; აღმოსჩნდა, რომ მიზეზი ბ-ნის მაზრის უფ-

როსისაგან ფიცხელის განკარგულების მოხდენისა ყოფილა შემდეგი:

„მისტი ჯიარბინად წარსულს 1880 წ. მთავრობისაგან ყაჩაღობის გამო მსმალეთში გადასახლებული მთარ-შან-სურაფეი გადმოსულა მსმალეთის სამფლობელოდამ მლადიკეკაზის მაზრაში, როგორც ლაპარაკობენ, იმაზრით რომ დაეცეს ფორტის და ეკლოს. ამბობენ, ამ ქისტს სურაფეს აქნა აგებინა უშოვნია. ამბობენ, აგრეთვე, ლარსის ქვემოდად რომ პირველი ხეია, ჯერ იქ ყოფილა დამალული და მერე ჩვენის სოფლის შთებში გადმოვიდოდნენ; მაგრამ როდესაც გაუგიათ ბ-ნის ღუშეთის მაზრის უფროსისაგან სახედრო გზებზე ყველგან ყარაულების დასაყენებლად ფიცხელის განკარგულების მოხდენა, ახლა იქ აღარ არიანო სადაც აქამდის იმალდებოდნენ, სადაც შორსაც წასულანო.“

წერილი რედაქტორთან.

ბ. რედაქტორო! იმეღია, არ დაუჭერთ ადგილს და დაჰბეჭდოთ თქვენი პატივ-ცემულის განეთის უმახლობელეს ნომერში ამ პატარა შენიღმას საცნობელოდ იმ პირთა, რომელთაც ითავეს ზოგიერთი ძრიელ საყურადღებო საზოგადო მნიშვნელობითი საგნების განხილვა და დღემდის არავითარ მდევს არ ვხედავთ.

როგორც მოგვხსნებათ, წასრულს წელს „საქართველოში წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ სამმართველოში, ამ უკანასკნელსვე მოწვევით,*) წარდგენილი იყო ვანსა-

*) „დროებაში“ იყო გამოცხადებული

— იყუჩე, ქალაუ!... სამშვიდობოთ მოგსულვარ: შენს მოლაღატეს ლომისამ ულაღატეს.

— ძალს კიდევ ვერ გაეგო რას ელაპარაკებოდნენ და ყოველის ღონისძიებითა ცდილობდა თავიდან მოეშორებინა ეს კაცი.

— შენი არა მინდა-რა, გამიშვი, გამიშვი!

— მე ძალადობას არ ვხმარობ. დიაცთან ძალადობა რაი ვაქცის წესია.

— მაშ რა გინდა, რა?... რაისთვის თავს არ მანებებ.

— იმისთვის რომ სიტყვა მაქვს, მღგუჯამ დამაბარა.

— მღგუჯამ! შიქსავით წამოიძახა და გაშტერებული დაუწყო ყურება მთიულს მათიას.

— ჰო, მღგუჯას განა! ის ჩემთან ძმად ნაფიცია, შენც და-ჩმობას გეუბნები.

— მღგუჯა, მღგუჯა!... მაშ გადარჩა, კარგად არის არ მომკვდარა! მულის კანკალით ჰკითხავდა მზალე.

— ლომისის მადლობა, რომ კარგად არის: სულ შენზედ ლაპარაკობს, სულ შენს გონებაშია.

— მაშ უყვარვარ, უყვარვარ?... არ დავიწყებდით? მითხარ, გაფიცებ რაც კი ს.ფ.ცარი გყავს.

— მღგუჯაი ვაქია, ვისაც ერთხელ შეიყვარებს, სამარც ველარ ვადავიწყებს.

— მორჩება? პარგა შეიქნება?... მითხარი! მს ღმერთო აგრე ცოტას რად ლაპარაკობ. მუბნებოდა მზალევი, რომელსაც უნდოდა, რომ განუწყვეტლივ ეანზოთ იმისთვის ყველაფერი დაწერილებით, რაც კი შეეხებოდა მღგუჯას ცხოვრებას და ეს სურვილი ისე ძრიელი იყო, რომ ლაპარაკსაც არ აცლიდა მათიას, წამდა-უწყუმის კითხვით საუბარს აწყვეტინებდა.

— მღგუჯა ეხლა თუ შენში ვაგვზავნეთ; იქ უფრო უშოშარს ალაგს იქნება და რაშამა სრულებით მორჩება, მაშინვე ჩამოვალთ და წაგყვანთ. ასე დამაბარა მღგუჯამ: ჩემი ფიქრი ნუ გექნებისო, მე ვგრე არ დავადგებო... მინდო შენც არ დამავიწყო.

— წამიყვანე, წამიყვანე ეხლავე... ის ავად იყოს და მე გვერდით არა გყვანდე, რაი ჩემი სიცოცხლეა.

— იყუჩე, იყუჩე! შენი წყევანა

ხილველად ზოგიერთა პატივ-ცემულ პართაგინ შედგენილი სხვა-და-სხვა საგნების სახელ-მძღვანელოები და მოსწავლეთათვის სახმარი წიგნები ქართულ ენაზედ.

დღემდის არავითარი ცნობა არა გვაქვს ხსენებულ საზოგადოების სამმართველოდამ, შესახებ ამ საგნისა, მაშინ როდესაც ამ წიგნებში ძრიელ დიდი საჭიროებაა დღესვე; ადვილად წარმოსადგენია, რა ჰქაან წყვეტაში უნდა იყენენ გაჭირვებულნი მასწავლებელნი; ეს მოთხოვნა დღითიდღე უფრო-და-უფრო თუ იზრდება, როგორც სხვა და სხვა სასწავლო საგნების შემოღებითაც, აგრეთვე სკოლების რიცხვის გამრავლებითაც.

მართა მთელისში ამ ყამად, ქალაქის მეცხებით, განხილია რამდენიმე სკოლები, პირველი-დაწყებითი და სახელოსნო ოთხ კლასიანი სასწავლებელი, სადაც სწავლა მიდის ქართულ ენაზედ და ამ სასწავლებლებისათვის არავითარი სახელმძღვანელოები არ არის გარდა, ღმერთმა უმადლოს, ბ. ზოგება შეიღისა. ადვილად წარმოსადგენია, როგორ თავისუფლად და ადვილად უნდა მიდიოდეს ამ სასწავლებლებში სწავლა. მე მგონია, რომ ამ ბედსაც არ ასცილებია საბატო ჩვენი „სახანაურო“ სკოლაც; — და რა თავის ხეთქა ჩვენი სამშობლოს დანარჩენ კუთხეებში — ეს ხომ ღმერთმა უწყის.

იმეღია, თქვენი განეთისვე შემწეობით, მივიღებთ დაწერილებით ცნობებს ამ საგნის შესახებ. მიცოდეთ მანც, რომელი სახელ-მძღვანელო გვექნება, რომელი არა, რომ შედა-

ეხლა საიდ იქნება?... შენ რომ იქ იქნა, მღგუჯა შენის ცქერით სულ დაილევა.

— მაშ რაილა შეშველება, მე დალუბილსა! საიღა უნდა გაუძლო იმის უნახობას... რაც იმას მომარჩეს, ეხლა პირველად მესმის იმაზედ ასე დაწერილებით.

— ლომისა იყვეს შენი თავდები, ოღონდაც შენ მშვიდობიანად იყავ და მალ-მალ შეგატყობინებ ხოლმე მღგუჯას ამბავს.

— ჰო, ჰო! შემატყობინე, მალღია შენთვისაც...

— მაშ მშვიდობიანად იქნები? დიფიცე.

— მღონდაც მღგუჯას მშვიდობიანად ნახვა მეღირსოს და მე, მეცხრა რაილა მინდა!

ამ მუსაფით ვათავეს იმათ და დასდევს პირობა, რომ მათი ყოველ შაბათს მოვა და სალამობით მზალევისთან უნდა შეიყაროს ამ წიფლის ქვეშ. ამ პირობის შემდეგ ისინი გაიყარნენ, მზალევი დამშვიდებული, რამდენათაც შეიძლება დამშვიდება იმ მღგობარებაში, რომელშიაც ის იყო და მათი-კი თითქმის განარებუ-

რებით ამისა ჩვენი შრომაც ვაგანა-წილოთ.

ქალაქის სასწავლო სასწავლებლის მასწავლებელი ანდრ. ლულაძე. თფილისი, 8 ოქტომბერს.

უცხოეთი

საზრანგეთი. მთელი ყურადღება ისევ სამინისტროს შედგენაზედა მიქცული. ბეჯითად ამბობენ — ჰრეზიდენტის ბრევის აზრი აღრეც ის იყო, რომ ზამბეტას მხოლოდ შინაგანი პოლიტიკა მიანდოს, და ვარეგან პოლიტიკას, შეძლებისა მებრ, გააშოროს ის; მაგრამ ეს, რასაკვირველია, ზამბეტის თავმოყვარეობის საწინააღმდეგო იქნებოდა. პრეზიდენტმა ბრევიმ გამოიხმო ბერმანილამ გრაფი სენ-მალიე, საფრანგეთის ელჩი ბერლინში, რომელმაც უნდა აცნობოს საფრანგეთის მმართველობას, თუ რა გავლენა ექნება ბერმანილამ და როგორ შეხედვეთ ზამბეტას სამინისტროს.

— მთენისილამ კიდევ არ მოდიან დამაკმაყოფილებელი ამბები. შრანკუზები ცხადად ხედვენ, რომ არაბების დამორჩილება ისე ადვილი არ ყოფილა, როგორც ჰფიქრობდნენ. იმათმა სისწრაფემ, მოულოდნელად თავზე დასხმამ, დაარწმუნა ფრანკუზები, რომ გაუჭირდებათ იმათი დამორჩილება.

საფრანგეთის და ინგლისის კაბინეტებთ შორის დიდი დაპლომატიური მიწერ-მოწერაა მევიტეს შესახებ. როგორც სჩანს მიწერ-მოწერილამ ორთავესი, საფრანგეთის და ინგლისის შეხედულება ამ საქმეზედ სრულიად ერთი მიმართულებისაა. მრთავესი

ლი თავის მეგობრის სურვილის აღსრულებით.

მაგრამ საკვირველი ეს იყო, რომ ამ გაყრის შემდეგ მათიას ნამდვილი სინარულის მაგერად, რაღაცა სევდა მოაწვა გულს და თითონაც ვერ გაეგვა, თუ რასა გრძობდა და რა უნდოდა...

ამ დროსვე სვიმონის სასტუმროში იყენენ შეყრილი თემის უფროსი კაცები, რომელთაც სისხლის სამართალი გარდაეწყვიტათ მღგუჯასა და სვიმონისა შუა. შევლანი ჯოხებით, თმა-წვერ გათერთებულები ისხდნენ სკამებზედ და დამშვიდებულ-დარბაისლურად სჯიდნენ ამ სამწუხარო შემთხვევას. მართი, ყველაზედ უფროსი, ასრულებდა თავს-მჯდომარის მოვალეობას და დანარჩენები ისეთი კრძალვით და პატივის-ცემით ეკიდებოდნენ იმას, რომ კაცი გაშტერებული დარჩებოდა.

აქ იყენენ მოწმეები, მომჩივარი სვიმონ ჩოფიკაშვილი და მღგუჯას შორეული მოკეთები, იმის მხრით მოლაპარაკენი

სამ-სამი, ოთხ-ოთხი კაცი, თითქოს ცალ-ცალკე კრებას შეადგენდა და ჩუმად სჯიდნენ, ლაპარაკობდნენ გა-

სურვილია, რომ დაიცივან მშვიდობიანობა მხარესი. ამათ აცნობეს მსმალეთის მმართველობას, თუმცა სჯერათ, რომ მეგობრე ქვეშევრდომია მსმალეთისა, მაგრამ მაინც არ მისცემენ ნებას მსმალეთის მმართველობას მოახდინოს ისეთი ცვლილება მეგობრეში, რომლითაც ამათ გავლენას (საფრანგეთისა და ინგლისის) მეგობრეს საფინანსო გამგებობაზედ რაიმე ზიანი მიეცეს.

სარიცხი თავის ამაჟოა

(პასუხი ბ. სართიჭალის პრისტავს და ნაცვალთს. *)

ნამუსხათვის განაა ულგაჟები და წვერთა, რაც გინდა ელაზარაჟე, თუ გინდა არა რცხენია.

მხოლოდ ბოდიშს ვინდი, რადგან უღირს და უსიამოვნო საუბარს ვიწყობ; ვეცდები კი, რომ უსარგებლო მაინც არ იყოს.

— ჰაი და, მოუცლია! ბამაწყვეტინებს განათლებული მკითხველი; მერე რომ შეიტყობს, რომ სართიჭალის პრისტავს დავით ნაცვალთს უნდა მივცე პასუხი—ასე გვიან... რაქნა, ჩემო ბატონო, რომ მკითხველიც არის და მკითხველი! მგონი ვერც თქვენ, და მით უმეტეს მე, ვერ მოვიფიქრებდი, რომ უ-ჩემ-პასუხობათაც მოიპოვებოდნენ ისეთი მკითხველნი, რომ ვერ გაარჩევდნენ ბ. ნაცვალთის პასუხშივე მისევე დამინაშაობას. ამის გაგებას ანბანის ცოდნის მეტი არა უნდოდა—რა და მერე, შემდეგ რედაქციის მოწინა-

*) ეს პასუხი, სსჯა-და-სსჯა მიწყებულს გამო, ამ რიგით ვერ იშუქდება, რადგან ავტორისაგან მივიღეთ.

სარჩევს საქმეზედ. მოხუცი თავს-მჯდომარე წამოდგა, მოინადე ქული, წყნარა პირჯვარი გადაიწერა.

— სმენა იყოს და გაგონება!

მობაშად ყველანი წამოდგნენ და ისეთი სიჩუმე ჩამოვარდა, რომ კაცი ბუზის გაფრენასაც-კი გაიგონებდა.

— ხალხნო და ჯამათნო! თქვენ ყველამ იცით, რაისათვისაცა ხართ აქ შეყრილი. მრი მოსისხლე გვარი უნდა გაასამართლოთ... თუ ვინმე ერთ-ერთი მხრის ან მოწინააღმდეგე ხართ, ან მოკეთე, გაშორდით თემის ყრილობას. ძაცის გული რბილია, მიდებ-მიდევით, არ წარმოსთქვით... თორემ ცოდნა... ხალხის წინაშე სირცხვილი, საჩივრს ჯოჯოხეთი ერგების იმას. მინაა ეგეთი, —გაგვშორდით! მინაა ეგეთი, —გაგვშორდით

ამ სიტყვების შემდეგ რადენიმე კაცმა დაიხურა ქული და გავიდნენ საბჭოდან.

ამის შემდეგ მოხუცმა ისევე დაიწყა.

— ღმერთო დიდებულო, ღმერთო ხეე-მთიულეთის ჯვარ ანგელოზნო, თქვენ წინაშე აქა ვართ შეყრილები თემის ხალხი... თქვენ მოგვეცით

ვე სტატიისა, მე პასუხი აღარ მეკუთვნოდა, რადგან უბრალო საქმეზე რადენიმე გაზეთის ნომერში ყუანი უჯიშობაა. ღღეს-კი მე დავრწმუნდი, რომ ამ გვარ პატიოსნურ მოსაზრებას ქართველებში ადგილი არა ჰქონია, რადგან ამ გვარი სისულელე მესმის: —ყოჩაღ, სართიჭალის პრისტავო! ძარგა გამოჰლანძღე ბ, ლენდრე!.. მერე ვეღარ გაჰბედაშს მექობობას!.. და სხე. მესმის ისეთი პირებისაგანაც კი, რომელთაც არ ეპატიებათ ამ გვარი უანბანობა.

მაშ ნურას უკაცრავად, მე ასე გვიან უდგები ჩემ საქმეს, ე. ი. ზოგისთვის ანბანის შესწავლას.

ბაზეთში მოდებული პრისტავის, თუ სხვა ადმინისტრაციის მწვერის, ადათია პირდაპირ საჩივარი შეიტანოს მწვერალზე, თუ ცოტათი მაინც მაგარი ზურგი აქვს.

მაგალითები ამისი ჩვენში საკმაოდ ხდება: მოიგონეთ ბ. ბებურაშვილის გაზეთში თავ გამოდება? ბ. სირაფო-მოვიჩის „მზნორზე“ საჩივარი, რომ პოლიციელები არამთუ არაყს არა ჰსმენ, არც კი ჰსუნამენო და სხე..

ჩვენი გმირი, ღ. ნაცვალთი სრულის ტიტულით, თავის ყინჩე-ლურ პასუხით, „დროების“ № 191-ში, ყველაფერში წაავებს ამ ამაყობის ტიპს. ჩემი ფელტონი, დამეჭდილი „დროების“ № 182 გეხსომებათ, და დამეთანხმებით, რომ ის იყო საზოგადო მიზნებზე მიმდევ და არ ჰქონდა სახეში რომელიმე პრისტავის პიროვნება და ოინები. იქ საძირკველად იყო შთადებული ერთი არაკატორი ფაქტიერის ხეობიდან, რომლის დამბადიც აღმოჩნდა იმ ფელტონის მოპასუხე ბ. ნაცვალთშიელი, რასაც

ძალა და ჩაგვაგონეთ, რომ ჩვენის უგუნურობით უსამართლობა რაიმე არ მოვანდინოთ.

— ამინ, შენს მადლსა! დიძახეს დანარჩენებმა.

— და თუ ჩვენში გამოვიდა ვინმე ისეთი, რომ მიდგომით სიტყვა დახარჯა, სწორე ჩვენება არ მოგვცა, რაიმე დამალა, თქვენ რისხვა გააყოლებთ შეილის შეილაძდე.

— იმან, შენს მადლსა! ძიდევ იყო ხალხის პასუხი.

— ისეთი კაცი გამოაკალ ტოლ-სწორებს, აცოცხლე დიდხანს, მაგრამ სამასხარაოთ გახადე, მოსვენებას ნუ მისცემ.

— ამინ, შენს მადლსა.

— აბა ანლა-კი დასხედით, თქვენს ღმერთს შეხედეთ, თქვენს სულს გაუფრთხილდით დაფიქრდით და ისე თქვეთ.

ხალხმა დაიხურა ქულები და დამშვიდებულად დალაგდა. შევლას პირის სახეზედ ეტყობოდა განსაკუთრებით დაკვირება თავიანთ მოვალეობაზედ და ესმოდა კარგად-რა, მნიშვნელობაც ჰქონდა იმათ სიტყვებს მთელს ორი გვარეულობისათვის, პირველი გამოიწვია თავმჯდომარემ

მე მისი სიტყვებიდანვე დაგმტკიცებო, თუ თქვენვე ვერ მიჰვლით.

მხოლოდ მკითხველს ანბანზე გელაზარაკები, ამიტომ მივუთითებ პირველ საზზე: რომ გაიარა ლიტერატურაში ყამმა, ოდეს თეორეტიკულად სჯიდნენ ყველა საქმეზე და „ცხოვრებისა“ ცოტა იცოდნენ. მხოლოდ შედრინისა და უმეტესი რუსეთის მწვერლები: შემწევობით ასე გაიცნობ რუსეთის ცხოვრებას თავისი კარგით თუ ავით, მეტადრე თვის სისაძაგლით და ოინებით, რომ ცხოვრების ტალღებში ჩავარდნილს და ლიტერატურისა არმცოდნეს არც კი მოესიზმროს. იმიტომ შაცდომას აჭარბებს ბ. ნაცვალთი, როცა ზედმიწევნით ასე ამბობს: „ბ. ლენდრე, როცა მე მამასხლისი მოლანძღავდა იქ თქვენ რო ჰყოფილიყავით, იქნება შედრინის ჰაზრები გექადგანა და ის დაგვმოზმანებინაო და რადგან მე განათლებული არა ვარ თავისი „კანონით დაემართეთ“. სრულებით მწამს, რომ გლენს შედრინის ჰაზრები არას მოუტანს, მაგრამ პრისტავისთვის-კი ძრიველ სასარგებლოა. ეს ანბანის მეორე ასოა განათლებული და შედრინის მკითხველისათვის. ბ. ნაცვალთის წინაშე კი ამის ქადაგებას ჩემი სპეტაკი გონება არ მიყაბულებდა. რათა? აი ეს პასუხი მესამე ასოა განათლების ანბანისა.

ბატონი ნაცვალთი მოგვითხრობს, რომ ბრძანებისამებრ ლუბერნატორისა ის ყაჩაღებს დეედენა იერის ქალაში და ყაჩაღების დაჭერის მაგიერ წამოწვა „დროების“ საკითხავად.

„ამ წამოწოლის დროს, მას ახლდნენ სამი ჩაფარი, ურიადნიკები, ორი პრაპორშიკი ჰაბადარი და

სვიმონ ჩოფიკაშვილი, როგორც მომჩივარი. სვიმონ გავიდა შუა ადგილს, მოინადა ქული, დაიჩოქა ცალ მუხლზედ და დაიწყო თავისი საჩივარი, რომელშიაც გამოხატა ზაგის სიკვდილის მიზეზი, ამტყუფნებდა მლგუჯას და ითხოვდა გასამართლებას.

იმის შემდეგ გამოიწვივეს მლგუჯას შორეული ნათესავები, როგორც დამცველები იმის გვარეულობის ინტერესისა.

ისინიც, როგორც სვიმონ, ისე გავიდნენ შუა ადგილას, დაიჩოქნ და ამტკიცებდნენ, რომ მლგუჯას ხელით არ იყო მოკლული ზაგი და სისხლისძიება ამ შემთხვევაში არ ეკუთვნოდა ჩოფიკაშვილს.

როდესაც ორთავე მხარისაგან მოისმინეს ჩვენება, თავ მჯდომარე ისევე წამოდგა და საჭიროდ დაინახა რამდენიმე სიტყვის წარმოთქმა.

— მალხო სმენა იყოს და გაგონება!.. ღღეს ჩვენ ისეთი დღე მოგვადგა, რომ ჩვენ თითონაც ვეღარ გავგიგია, რაი ჭირი დატრიალდა.... ალა-მამამლის დროსაც არ ჰგვქონია ეს გაჭირება... შეხვეწებით ამ მოხუცის თავით უფრთხილდით ერთმანეთსა, უბრალოთ მტრობას უფრთხილდით...

მეცრეალიძე, მერე მედუქეები და ზოგი მამასხლისელები, —სულ შეიარაღებულები და ხელში მთორანებით. ბ. ნაცვალთის ნახვის ბედნიერება ჩემ თვალსაც ელირსა, არც ერთხელ უიარალოთ არ დაბრძანდება. აი ასე რომ ბრძანდებოან, მოვიდა მანავის მამასხლისი, იძრო ხანჯალი, მივიარდა პრისტავს, ლანძლა ის, ღმერთოც, მთაგრობაც!.. აბა ამაზე არ უნდა გვეტყობა მამასხლისი, უი შე მექობრე ლენდრე! ანბანის ცოდნის მეტი საჭირო არ არის-რა, რომ გამოიყენოს ამ ამბავიდან ეს დასკვნა: რომ მამასხლისი მის დღეში წინააღმდეგობას ვერ გაჰბედავდა დათუ უბრალოთაც აწყენინებდა რასმე, ესე „ხელმწიფის ერთგულნი“ შეჰქამდნენ ამ უბედურს. პრისტავი ამითი არ ათავებს. —ბევეუბნება რომ, „თუშეც მამასხლისმა ესე მიჰყო, არამც თუ ხელები შაუკარ და ქალაქში ისე გაგზავნენო, როგორც ამბობს ბ. ლენდრეო, არა, თავზე ხელი გადაუესვიო და სხე.

არ ვიცი კიდე საჭიროა, რომ ჩემი ფელტონში გადმოცემული ამბავი ეხლა კიდე გაგახსნოთ და გითხრათ, რომ მე როგორც პატიოსანმა კორესპონდენტმა ჭორი კი არ მოვიგონე, არამედ სრული ჭეშმარიტება ვაღვიარე, რომ პრისტავმა სულ უშიზნოდ იერის ხეობაში უკეთესთაგან მამასხლისს თავისი ლანძღვითვე ერთი უხეირო სიტყვისათვის მენდალიც ასწყვიტა, რწყვილებშიაც დაამწყვდია და სცემა კიდეც, მერე საშინლათ ხელებ გაჭირებული ქალაქ გაგზავნა სიტყვა-პაპანაქებაში. იქნება გზაზე ზოგჯერ ხელებიც გაუსსხნეს, მაგრამ თოკებით და ცემით იქნება ხეალ და ზეგ ეგეთი დღე დაგვადგეს, რომ თითოს თავი ათასად დაგვიფარდეს.... მშიდობიანობას ეცადეთ, თქვენი ჭირიანეთ, მშვიობიანობას!

ამ სიტყვების შემდეგ გამოიწვიეს მოწმეები, რომელთაც ჩამოართვეს ჩვენება.

მემრე დაიარეს მხალდე, როგორც ერთი უმთავრესი მოწამე, რომლისაგანაც გაგება უნდოდით—ძალით იყო გატაცებული, თუ ნებით გაჰყვა თავის საქამოს. მაგრამ ქალი ვერ დაჯერეს და იმის საკითხავად ორი კაცი გაგზავნეს, რომელთაც მოუტანეს შემდეგი პასუხი:

— ის ქალი ამბობს, რომ თავისის ნებით გაჰყვა, უყვარდა და იმისთვის, რომ ღვთისაგან იმედი არა ჰქონდეს მლგუჯას გადაჩენისა, მაშინ ის თავს მოიკლამდა, რათა საჩივრსაც-კი იმას არ მოშორებოდა.

ამ პასუხების შემდეგ ბჭების მეტი ყველანი დაითხოვეს და დაიწყეს გასჯა და აწონა ყველა ჩვენებისა და გავიწილისა.

ს. მახსუბარიძე.
(გაგმქეება)

დალურჯებული ნახეს მთელმა იერის სის ხეობამა; მე თითონ გავშინჯე აელაბრის ბაკში ჩალურჯებული მისი მკლავები, საცა იყო მებაკე და ორმოც კაცამდე... ამარი ლენდრე. აგრის-სეობა. 1 ოკტომბერს.

ბანსხალეზანი

ქ. გორში მომრიგებელ სასამართლოის პირ-და-პირ გავსენ სეთით მომსახურებელი უოველნაირი წამლებების სამხატვრო საღებავთა მალაზია, ვუიდი გირვანქობითაც თბილისის ფასებზედ 20% ნაკლებ შეიღველთ შეუძლირთ სოფლებიდანაც მომართონ უტუფურად ვაგვ საფენებთ უოველ-გვარი საღებავი (კრასკა) (10-1) ივანე ს. ბაბალოვი

თფილისის ქალაქის

ბაგბოზისაგან

თფილისის ძალაძის ბაგბოზა ამითუ ცხადებს სახლის პატრონებს, რომ გამკეობას ეჭირება სადგომები 1, 2, 3 ანუ 4 პოლიციის უჩასტკაში: 1) თბილისის პოლიციმეისტერისათვის ოთხი ოთახი თავის სამსარეულოთი, დერეფნით და საჯინბოთი; 2) სადგომი პოლიციმეისტერის კანცელარიისათვის—ექვსი ოთახი და 3) სადგომი ცეცხლის მქრობ კამანდის 68 სალდათისათვის თავის სამსარეულოთი და 30 ცხენისათვის საჯინბოთი. აგრეთვე სარია კამანდის პოვოსკებისა და სხვა იარაღებისათვის და ორი ოთახი სამსარეულოთი კამანდის უფროსი სათვის(ბრანტმეისტერისათვის) უველა ეს სადგომები შეიძლება ერთს სახლში იყოს, ანუ ორში ან სამში.

ვისაც შემოსწენებულ სადგომებისათვის სახლის გაქირავება ჰსურს, ამ თვის 19-მდინ უნდა შემოიტანოს განცხადება თფ. ქალაქის გამკეობაში (უბრაფაში). (3-2)

ბრიტუროვის წიგნის მალაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანნი-სიანთან (ოკროუტის სულის ქვემოთ) ისუილება წერა-კითხვის საზოგადოების გამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ. ხატაური — — — 10 კ.

ჩაის მცოდნე პირმა და მსურველმა უნდა იეიდოს ჩაი, პირველი მოკრეფილისა ინფლისის მალაზიაში 1 მან. 20 კაპ. და 2 მან. და შეადაროს ჩაის 1 60 კაპ. და 3 მან. ვეველან, ქ. თბილისში და გაიგებთ რამდენათ უკეთესი ჩაი ინგლისის მალაზიაში. ამის გარდა მალაზია აძლევს ჩაის წმინდა წონით უქალბლდოთ და უტუფოთ. (100-47)

თბილისის სასულიერო სემინარიაში

ისსენებს საკვირაო წერა-კითხვი სასწავლებელი აგოლა. ასწავლიან სემინარიის უფროს კლასის შავირდებმა.

სწავლა მუქთად იქნება, შუადღიდან მერე საათის ნახევრამდინ.

შავირდების წლოვანობას უფრადლებას ად მიეჭევენ. (3-3)

ლონდონის მალაზია კომერციული ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაი-გასასუილდათ პირველი მოკრეფილისა და საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მაგალითებ: თოფებისა, რეკლავებისა, კლიტებისა, ჭურჭლებისა, გრავატებისა, დანებისა, ვოვსებისა, ჩაინიკებისა, შოკოლადისა, კაპაოსი, ღუბებისა, სპონისა, შიო კებისა, ცხვირ-სახოცისა, ქალაღისა, კარანდაშებისა, კალმებისა, უნაგრებისა, სუკრისისა (გემრიელი კლეშინინი ზეთისა) და სსვ. საავანტო მაკინტოშის მოსასურვავებს გასასუილდად კანფეტების და ბატკერის და კამშ. მურაბისა, აგრეთვე ჩუქებისა და წინდებისა ნოტივამიდან. ნამდვილი ჭავანის ვიარები. (100-36)

აუქციონი

17 და 24 ოქტომბერს 1881 წ. კავკასიის აქეთა-მხრის პრიკაში აუქციონით გაიხუილებს ოქრო-ვერცხლისა და სხვა ძვირფასი ნივთები. (3-3)

ანგარიშის ეფოვარეობა

იაგორ კასუმოვის და კამშ. სავაჭრო სახლისა 1 დეინობისთვის 1881 წ.

დგვათი	მან.	კ.	კრედიტი	მან.	კ.
ნადვი კასსაში	707	02	თავნი ფული ამხანაგობისა	83,375	„
% ქალაღდები ამხანაგობის საკუთრება	26,260	68	ანგარიში თავნი ფულისა 1880 წლიდან	73	57
სპეციალ მომდ. ანგარ. კომერც. ბანკში % ქალაღდებით უზრუნველ უოფილნი	4735	06	— 1880 წლის მიუცემელ დივიდენდისა	198	23
საწვევრად შეტანილი თფ. საურთი-ერთო ბანკში	30	„	— საწვევო ფულისა თფ. საურთი-ერთო ბანკისა 1880 წლის	3	37
ვექსილებით გაცემული ფული 2 და 3 თავდების სეღის-მოწერით	102,813	30	— საზოგადო სარგ. შემოტანილი	15,982	74
პროტესტინი ვექსილები	1938	24	— მიუცემელ % შარშანდელ შეხანულ ფულისა	17	85
% ქალაღდების გირაოთ გასესხებული	16,149	14	— სპეც. მომდინარე ანგარიში % ქალ. გირაოთი	13,924	„
საქონლის გირაოთ გასესხებული	374	95	— ბანკში გადავირავება % ქალაღდებისა	13,960	„
უკან დასაბრუნებელი სარჯი	6866	20	— თფ. კომერც. ბანკში ვექსილების დაგირავ.	2,000	„
% მიცემული % ქალაღდების მერე დაგირავებისთვის	1169	73	— ვაღებით გაყიდვისაგან % ქალაღდებისა 1881 წლის	3,190	„
— ვექსილების დასავიკებლად	185	18	— % სსვ და სსვ ოპერაციებისა	18,461	46
— სპეციალურ მომდინარე ანგარიში	239	93	— ჯარმა ვალისთვის დროზე შემოუტანლობისათვის	3,273	70
— დროებით შესანახად შეტანილ ფულისა	91	25	— პოდრიადებისა	858	55
— მოთხოვნამდინ შეტანილ ფულისა	142	97	— გარდამავალი ჯამი	1,067	70
— მომდინარე ანგარიშისა პირაობით და შესანახისა უძრავ მამულების იჯარისა	504	46	— სასწავლებლისათვის ფონდ.	24	52
— მომრავი ქონება ამხანაგობისა	37	64	სულ	172,301	38
— % მოგებთან ბილეთების სტრანისა	1630	72			
— მიმდინარე სარჯი სმეტით	45	80			
	6,778	52			
სულ	172,301	38			

(3-3)

ინფლისის მალაზიაში აბრუნის გულყრეში (Maison de confiance) შეადარეთ ჩვენი ჩაი ჩაის ყველგან — 1 მ. 10 კაპ. — 1 მ. 40 კაპ. — 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაპ. — 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაპ. — 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაპ. — 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაპ. სუკეთესო 2 მანეთ. — 3 მანეთ. ჩაის წონა—უქალაღდა, სსვგან გიქალაღდით. (100-49)

ინგლისის მალაზიაში

სამგრებს თმას და ადრინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუბისა 2 მან., გავსავნით 2 მანეთი და 28 კაპ.

აქვე ისუილება ქინის ზომდა თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სხოტკები თავის ტკივილის მოსასპობლად, ტუალეტის საზონი, ღუბები და სსვ (100-59)

ინფლისის მალაზიაში 25% ნაკლებ მინამ სსვ ალაგას ჩაი, კავაო, შეკოლადი, ბისკვიტი, მურაბა, ბრინჯი, ჭურჭლები, სტაქენები, ბალები, თფშები, ჩაინიკები, სუდოკუბი, ფოდნასები, პირის-სახანის, კლიტები, სამურველი, ტანისამოსის საკიდი, ვოვსები, დანები, კალმები, ქალაღდი, კანკერტები, რეკლავები, კარანდაშები, თოფები, რეკლავები, გრავები, პლაშები, ვანები, ქამრები, საყვლეულები, კლიონკა, უნავირები, ლავები, უთოები, ტანტები, პირისსარტი, ცხვირის-სახოცი, ხულები, ტუალეტის საზონი, ღუბები, შარბათი, ციტმატბანგისა, ქინას ღვინო, პორტ-ვეინი, სერესი, კონიაკი და ათასი სსვ. რამეები—ინფლისის მალაზიაში. იქვე ჩაი ვაჭართავის ნადათ: ფუთობით 40, 46, 52 და 58 მან. და გირვანქობით: 1 მ., 1 მ. 10 კ., 1 მ. 20 კ., 1 მ. 40 კ., 1 მ. 60 კ., 1 მ. 80., და უპირველი სარისისა 2 მ.—წონა უქალაღდით. თოფები 20-60 მან, ჩოკ-ბორ (choke bore) George Dau-ს ფაბრიკად—120 მან. რეკლავები 4-34 მან. და ბუდოვას 11-20 მ. ქალის უნავირები 65 მან-დამ.; შეფილდის დანები ჩანგლებით 3 მან. 50 კაპ-დამ დუჟი, ალბომები ნახევარ ფასად, ფილტრები და სსვ. ვეველანდ უძრავესი ამონევა თოფებისა და რეკლავებისა თფილისში. (100-20)

ინფლისის მალაზიაში ბეჟანთუბანში კარგი რცხილისა და წითლის შერა ნავით ჩამოტანიოთ. მიმართეთ ნ. ჩხვიძეს. (10-9)